కథా కౌముది

స్వర్గం కన్నా మిన్న

డా.కనుపూరు శ్రీనివాసులు రెడ్డి

చంద్రయ్య తనకున్న రెండెకరాలు పూర్వీకులు ఇచ్చిన చేను . మరో రెండెకరాలు తన పొలంలో కలిసేది ఎట్లాగో ఒకలాగ కొన్నాడు. కానీ నీటి ఎద్దడి. నీటి కోసం బోర్లు వేసి చాలా ఖర్చు చేసాడు. వచ్చీ రానట్లుగా ఒక ఎకరానికి చాలీ చాలని తీర్థం జల్లింది. డబ్బు ఖర్చు అయ్యిందని, బాధపడలేదు.. రోజంతా పని చేసి, విశ్రాంతిగా గట్టు మీద కూర్చుని పరవశంతో వసంత వనంలా ఉన్న తోటను, ఆ ప్రక్కనే తన తల్లిదండ్రులు, తాతముత్తాతల సమాధుల వైపు దీక్షగా చూస్తూనే ఉంటాడు .అదొక జపం, తపం!!

ఎంత బడలిక అయినా మటుమాయం అయి పోతుంది. స్వర్గంకన్నా జన్మ నిచ్చిన తల్లి, ఆకలితీర్చే భూమాత, ప్రాణం అతనికి. భార్య, కూడు తెస్తే, తల్లి తండ్రి సమాధుల మధ్యలో పద్మాసనం వేసుకు కూర్చుని. ముందుగా పితృ దేవులకు ముద్ద పెట్టి, మరో ముద్ద దగ్గరకొచ్చే కాకులకు పెట్టి, భూ మాతను తలుచుకుని తినడం ప్రారంభిస్తాడు. భార్య వచ్చిన వెంటనే అత్తా మామల సమాధులకు మొక్కుకుని మొగుడికి కూడు పెడుతుంది. ఎన్నో ఊసులు, బాధలు, సమస్యలు నవ్వుతూ చతుర్లు ఆడుకుంటూ ఆ క్షణాలు గుండెల్లో దాచుకుంటారు.

బిడ్డలు ఇద్దరూ దగ్గరలో ఉన్న టౌనులో కొడుకు ఇంజినీరింగు ఆఖరు సవత్సరం. కూతురు పన్నెండో తరగతి చదువుతున్నారు. టౌను చాలా విస్తరించి పోయింది. ఎక్కడ చూసినా పెద్ద పెద్ద అంతస్తులు మేడలు. పొలాలన్నీ ఇండ్ల స్థలాలు అయిపోతున్నాయి. ఊరిదాకా వచ్చేసాయి. ఒకప్పుడు చెట్ల మధ్య టౌన్ కనిపించేది కాదు. వాళ్ళ జిమ్మడ ఈ రోడ్డు వెడల్పుకు ఏళ్ల తరబడి ఉన్న పెద్ద పెద్దమానులు చింత, మద్ది , మర్రి ,వేప, నేరేడు, అన్నీ తెగగొట్టి అమ్ముకున్నారు. ఒక చెట్టు అంత పెద్ద మాను ఆటుపోటు తట్టుకుని నీడ నివ్వాలంటే ఎన్నో సంవత్సరాలు పడుతుంది? కొంత కాలానికి కొత్త తరానికి ఆ చెట్లు పేర్లు గాని,రూపుగాని, ఉపయోగాలు గాని తెలియకుండా పోతాయి.బాధగా నిట్టూర్చాడు చంద్రయ్య.

చాలామంది ఉన్న పొలాలు అమ్ముకుని పెద్ద పెద్ద భవంతులు కట్టుకుని అంతస్తుకు మించి ప్రవర్తిస్తున్నారు . చాలా వరకు ఎక్కువగా ఇప్పటి కుర్రకారు కల్మషాలు, కపటాలు, అహంకారాలతో బలిసి, నలిగి నాశనం అయి తాటి కల్లు , బెల్ట్ షాపులు దగ్గర నాటు సారాయి మీటింగులు, కొట్టుకోవడం తన్నుకోవడం . కాడెద్దులు నాగలి రైతుల పలకరింపులు మాయమయిపోయాయి.కోడి కూత మరుగున పడిపోయింది.ఎక్కడికి పోతారో వేకువనే మోటారు బైకుల మోతలతో పల్లె ఉలిక్కిపడి నిదురలేస్తుంది.

ఏ నాడు చిన్న కష్టం కూడా కలిగించని ఎదురు చెప్పని, ఎచ్చులకు పోని , గౌరవాన్ని ప్రేమ ఆప్యాయతలను అందించే తమ బిడ్డలను తలుచుకుని, ఏ జన్మ పుణ్యమో అని భార్యా భర్తలు తృప్తితో మురిసిపోతూ, ఆ ఊళ్ళో పదిమందికి తలలో నాలుకగా ఉంటారు. ఇంతకంటే ఏం కావాలి. భూమాత కరుణిస్తే వాళ్ళిద్దరికీ పెండ్లిళ్ళు చేసి తీర్థయాత్రలు చేసిరావాలని అంతిమ కోరిక వరమ్మకు చంద్రయ్యకు.

తల్లి సమాధి మీద పడుకుని ఆలోచిస్తున్న చంద్రయ్య కార్లు నిలిచినట్లు అనిపిస్తే లేచి చూసాడు. తన దగ్గరకు రాలేదు. నేరుగా పొలం చుట్టూ తిరిగి ఆ దిక్కూ ఈ దిక్కూ చూసుకుంటూ ,మాట్లాడుకుంటూ రోడ్డు మీదకు వచ్చారు. వాళ్ళతో తమ ఊరు తాగుబోతు తిరకాసుగాడు 'తిరిపాలు' ఉన్నాడు. అతనికి పనిపాట లేదు. ఉదయాన్నే టౌనుకు వెళ్ళడం బలాదూరుగా తిరగడం పొద్దుపోయి తాగొచ్చివొళ్ళు తెలియకుండా పడిపోవటం ఉదయం లేవగానే పెండ్లాంతో డబ్బుకోసం గొడవ పడటం. అప్పులు చెయ్యడం ఎగగొట్టటం, అడిగితే కొట్టబోవటం, లేదంటే కాళ్ళు పట్టుకోవడం.

తిరిపాలు వంగి వంగి దండాలు పెడుతూ, చేతులు ఊపుతూ పెద్ద పెద్దగా ఏదో మాట్లాడు తున్నాడు. చూసి పక్కకు తిరిగి పడుకున్నాడు చంద్రయ్య.

వాళ్ళిచ్చిన పదో పాతికో జేబులో వేసుకుని అలిసిపోయినట్లు ఊపిరి విడుస్తూ నవ్వుతూ చంద్రయ్య దగ్గరకు వచ్చి," మామా అదృష్టం అంటే నీది మావా!" అంటూ నలిగి పోయిన పొడుగు సిగరెట్టు సరి చేసుకుని ఎలిగించుకుని సమాధికి దూరంగా కూర్చున్నాడు.

అర్థంగానట్టు చూసాడు చంద్రయ్య . " అదే మావా! ఏదో సారాయి కంపెనీ కడతారంట. నీ పొలం బలే నచ్చేసింది ." అంటూ భళ్ళున నవ్వాడు.

" సారాయా? ఇక్కడా? నచ్చితే?"

"అదే మావా! కొంటారంట. నీ సుడి తిరుగి పోయింది మావా! ఈ పాడు సేద్యం చేస్తే ఏమొస్తుంది. తెగుళ్ళు, వానలు అన్నీ ఎండబెడుతుండే !ఈ బురదలో పొల్లాడే దరిద్రం వదుల్తుంది మావా!"

కోపంగా చూసాడు తిరిపాలు వైపు చంద్రయ్య ." పిచ్చి చేష్టలు చెయ్యక. మళ్ళీ ఆ మాట ఎత్తావంటే మక్కెలిరగగొడతా! ఆ తల్లి దయ వలన కడుపులో చల్లకదలకుండా తృప్తిగా బ్రతుకుతున్నాము. ఆ ప్రకృతి తల్లి పసిడి దీవెనలు ఎన్ని కోట్లు పెట్టితే దొరుకుతుంది. కొనగలవా ? " అంటూ లేచాడు చంద్రయ్య.

"యాడికి పోతుండావు . కూర్చో! నా మాట యిను. అదృష్టం తలుపుతట్టుతుంటే కాలితో తంతా వేమి. కంపుకొట్టే మట్టిని పట్టుకుని, తల్లి, దేవత అంటావేంటి."

"నోరుమూసుకో! భూమాత, కన్న తల్లి. స్వర్గంకన్నా మిన్న !! పో... పో ! నీ ఏసాలు నా దగ్గరకాదు. అంతా అమ్మి తగలేసి, తాగేసి బిడ్డలను అడుక్కుతినేటట్లు చేస్తివే. ఇంకా బుద్ధిరాలేదా. మళ్ళీ నా దగ్గర ఆ మాట ఎత్తితే మాడుపగుల్తాది ." అంటూ ఊరి వైపు నడిచాడు.

తిరిపాలుకు కోపం వచ్చింది తనను ఎగతాళి చేసినందుకు," ఆ దరిద్రాన్ని నమ్ముకునే కొన్ని కోట్లమంది పుగుల మందు, దూలానికి తాళ్ళు ఏసుకుని పెండ్లాం పిల్లల్ని అడుక్కుతినమని నిలవన చచ్చారు. నీతో ఎందుకుకాని అత్తతో మాట్లాడుతా, అబ్బికి చెప్తా .ఇనుకుంటాడు." అని వెనకనుంచి అంటున్న మాటలు వినిపించుకోలేదు చంద్రయ్య.

కాళ్ళూ చేతులు కడుక్కుని తుడుచుకుని కూర్చోగానే భార్య వరమ్మ మంచి నీళ్ళు తెచ్చి ఇచ్చింది. తాగి నడుం వాలుస్తూ," అమ్మోల్లు ఇంకా రాలేదా?" అడిగాడు.

" ఇంకా రాలేదయ్యా!" అంటుండగానే వచ్చారు.

" ఏం అబ్బయ్యా ! పొద్దుపోయింది. మీకోసం చేప ఇగురు చేసుండా! తొరగా నీళ్ళు పోసుకు రండి. వడ్డిస్తా! " అంటూ లోపలి వెళ్ళింది వరమ్మ.

కూతురు పుట్టమ్మ తండ్రికి దాక్ష పండ్లు తెచ్చి," సైకిలు దారిలో చెడి పోయిందమ్మా!" అంటూ నోట్లో పెట్టి ముఖాన పట్టిన చెమటను తుండుతో తుడిచింది.

" నా కెందుకమ్మా! ఇయన్నీ! ఎదగాల్సిన బిడ్డలు మీరు తినాలిగాని." అన్నాడు చంద్రయ్య మురిసి పోతూ దగ్గరకు తీసుకున్నాడు.

"ఎదిగిన పిల్లలు దారిలో ఉండాలంటే మాకు నీడ,తోడు కావాలి నాయనా. మీరు బాగుంటేనే దారిలో ముళ్ళు మీరు తొక్కి, పూలు మాకు ఇస్తారుకదా !" అంది కూతురు.

"ఆమే, అబ్బ కూతురా ! లేచొచ్చి నీళ్ళు పోసుకో పొద్దు పోతాఉంది. లోకం తెలియదు అబ్బా కూతురుకి " అని పిలిచింది వరమ్మ మురిపాన్ని ముడినిగట్టి, నిష్టూరపు మాత్సర్యాన్ని ప్రేమతో నింపి.

" పొమ్మా! మళ్ళీ అరుస్తాది. పొద్దున్న ఎప్పుడు తిన్నావో. ముఖంచూడు ఎట్లా పీల్చుకు పోయిందో నా బంగారు తల్లికి. " అని ముఖమంతా తడిమి సుతారంగా ముద్దు పెట్టుకుని తొందర చేసాడు చంద్రయ్య.

కొడుకు పక్కనొచ్చి ," నాయనా సైకిలు టైరు పోయింది. రేపు ఎత్తుకెళ్ళి చేయించుకు రావాలా!" అన్నాడు కాళ్ళ దగ్గర కూర్చుని నులక మంచాన్ని సరిచేస్తూ.

"ఎందుకు రా నువ్వు తోసుకు పోవడం ఆ భద్రయ్య టాకటర్ పోతుండాది కదా! యేసి పంపు . వాడే దగ్గరుండి చేయించు కోస్తాడు."

"ఎందుకులే అబ్బా! ఎట్లా చేస్తారో ఏమో ? నేనే పోతా! అట్టనే పోయిండేవోడిని. పుట్ట తల్లిని దించి పోదామని . పొద్దుకూకింది ఎందుకని...?" అని మంచం సరిచేయడంలో మునిగి పోయాడు కార్తికేయుడు.

తన పొలంలో ఉన్న పెద్ద కొండలాంటి పుట్ట, అందులో కొలువై ఉన్న నాగ దేవతలంటే విపరీతమైన భక్తి, అంతులేని నమ్మకం చద్రయ్యకు . ఎన్నో సార్లు చేతులు పైకి, కాళ్ళ కిందకూ వచ్చినా కరవ లేదు. దర్శనం ఇచ్చారు. అందుకనే కొడుక్కు ఆ పేరు, కూతురికి నాగ దేవతలుండే పుట్ట పేరు పెట్టాడు.నాగుల చవితి ఘనంగా చేయిస్తాడు.

"రా! అయ్యా! కూడుతిని పెందలాడే పడుకుందువుగాని. ఆ ఎండలో పొద్దుగూకలా పడుండి ముఖం మాడిపోయి బేజారుగా ఉండావు. ఏన్నీళ్ళు ఎట్టుండా , కొంచెం నీళ్లోసుకో పాణం కుదట పడుతాది." అంటూ గోముగా పిలిచింది వరమ్మ .

చంద్రయ్య లేచి ఎద్దలకు , ఆవులకు గడ్డి, వేరుశనగ ఆకేసి, వాటి వీపు సుతారంగా రుద్ది స్నానానికి పోయాడు. ఎందుకో వాటిని చూస్తే ఎనలేని తృప్తి. దేవుళ్ళు తన దగ్గరే ఉన్నారనే నమ్మకం.

ముగ్గరూ బోజనానికి కూర్చున్నారు. వడ్డిస్తూ వరమ్మ అంది." అయ్యా! పొలం ఎవురో అడిగినారంటనే! ఊళ్ళో అంతా చెవులు కోసుకుంటున్నారు. కోట్లు వస్తాయి అని. నిజమా?"

" తిరిపాలుగాడు వచ్చాడా?" అనడిగాడు అన్నం తింటూ.

"వచ్చాడు. పదిమందిని ఎక్కేసుకుని. ఊదరగొట్టాడు. అరిచేతిలో సొరగం చూపించాడు . అది అయ్య ఇష్టం అని తన్నబోయి తరిమేసా! " అంది. చంద్రయ్య జవాబు చెప్పక చుట్టముక్క తీసుకుని బయటకొచ్చాడు.

కొడుకు మంచం వాల్చి పక్క సర్దితే, నడుం వాల్చాడు చంద్రయ్య. వరమ్మ గిన్నెలు సర్ది వచ్చి పక్కనే కూర్చుని కాళ్ళు వత్తుతూ , " అయ్యా! అమ్మికి ఈ ఏడాది పెళ్లి చేసేస్తామయ్యా! యాడ తెస్తావు ఇంకా పెద్ద చదువులు చదివిస్తే !" అంది.

"చదువుకోనీవే ! బాగా చదువుతావుంది. చిన్న బిడ్డ."

"మీకట్లాగే అనిపిస్తాది. ఆడ పిల్ల చదివి ఏం ఉద్ధరించాలంట ! వంటింట్లో పడి ఉండడానికి."

"నోరు మూసుకో! ఇందిరమ్మ, సరోజనమ్మ చదివి దేశాన్ని ఏలలా ? నా కూతురు పెద్ద కలెక్టర్ చేస్తా! పదిమందికి సేవలు చెయ్యాల."

"ఊ హూ! చేసినట్టే ఉంది .ఓ యేడాది ఎండిపోతే ఈ జొన్న కూడుకూడా దొరకదు."

"ఆ భూ తల్లి నన్ను ఎప్పుడూ మోసం చెయ్యదు. మన కోసం వాన దేవుడు నాలుగు చుక్కల తలం బ్రాలు వేస్తాడు." అని పక్కకు తిరిగి పడుకుంటూ కొడుకుతో," నాయనా రేపు డబ్బులు ఎత్తుకుని అమ్మికి నీకు మంచి గుడ్డలు కుట్టించుకో." అన్నాడు.

"ఎందుకయ్యా! ఇవే నాలుగు సంవత్సరాలు వస్తాయి. అమ్మికి కావల్సుంటే...?"

"నాకొద్దు! చాలా ఉండాయి .నాయన్ని అమ్మను డాక్టర్కి చూపించాలా తగ్గి పోతుండారు." అంది పుట్టి తల్లి.ఆ మాటకు మురిసిపోతూ చూడు నాబిడ్డ అన్నట్టు భార్య వైపు గర్వంతో చూసాడు.

"మురిసి ముక్కలుకాబోక. రేపు పెండ్లయితే మనం గుర్తుండం. నేనేం చేసినా? మా యమ్మా అబ్బా ఎట్టా ఉండారో ఒక్క రోజయినా అనుకున్నానా ? వాళ్ళ మంచి చెడ్డలు చూసానా ? పెండ్లయితే ఏ ఆడకూతురయినా అంతే " గొంతు బొంగురపోయింది వరమ్మ కు .

"నువ్వు రాకాసివి. నా బిడ్డ దేవత. మనల్ని మరిచి పోదు." అన్నాడు ఎగతాలిగా ఎత్తిపోడుస్తూ చంద్రయ్య. మూతి మూడు వంకరులు తిప్పింది వరమ్మ .

" నేను మరిచిపోయినానా ! ముందు మొగుడికంటేనా ! చాలీ చాలని బతుకు. యాదకున్నా ఏడ చేస్తాము. ఏడుచుకోవడం తప్ప." అంటూ ముక్కు చీదుకుని ముఖం తుడుచుకుంది వరమ్మ .

"అందుకే కదవే చదివిస్తుండేది."

" ఆడ పిలకాయ బతుకు మొగుడు కిందనే ! చెయినిస్తేకదా? వెనకేసుకొస్తుండావు . మొగుడు దొరికితే మనం...! "

"అమ్మా ! నువ్వు గమ్మనుండు. ఏం జరిగినా, ఎవడొచ్చినా ప్రాణమున్నంత వరకు మిమ్మల్ని నే నొదల ." అంటూ దగ్గరకొచ్చి కౌగలించుకుంది. చంద్రయ్య, వరమ్మ కళ్ళు ఆనందంతో చెమ్మగిల్లాయి.

"పెళ్లయ్యేంత వరకే ఈయన్నీ! అవతల...! ఆడికి పెళ్ళాం కొంగు, నీకు మొగుడి చెంగావి రంగు.' మాట పూర్తికానీలేదు కార్తికేయ.

"మీ కడుపున పుట్టి నోళ్ళవమ్మా ! మీ చేతులు మీద పెరిగినోళ్ళం ! బమ్మరాత మారాల్సిందే పది జన్మలెత్తినా మీ ఋణం తీర్చుకోలేము. అందరిలా మేము కాదు. ! " అంటూ వాళ్ళతో కలిసాడు.

అందరూ ఆనందంతో పడుకుని ఆదమరిచి నిదురపోసాగారు ఒక్క చంద్రయ్య తప్ప.

లేచి కూర్చుని చిరిగిన దుప్పటి కప్పుకుని, నులక మంచం మీద పడుకున్న కూతురిని, ,పైట చెరుగు ముఖ మీదకు లాక్కుని, దిండు కూడా లేకుండా చాప మీద పడుకున్న వరమ్మ , చేతులు ముడుచుకుని, కాళ్ళు కడుపులో దాచుకుని ఉండ చుట్టుకుని పడుకున్న కొడుకును చూసి లేచి వెళ్లి తన పైగుడ్డ కప్పి వచ్చి కూర్చున్నాడు. వాళ్ళ ముఖాలలో అసంతృప్తి ఏకోశానా కనిపించలేదు. కానీ తన బిడ్డలు పదిమంది మెచ్చుకునేటట్లు దర్జాగా బ్రతకాలని మనసులో ఉంది. అందుకే బాగా చదించి మంచి ఉద్యోగాలు వస్తే ...?ఖర్చులు జాస్తి అయి పోతున్నాయి. అయినా తన శక్తి మేరకు వాళ్లకు ఎలాంటి కొరత లేకుండా నెట్టుకొస్తున్నాడు.శక్తి తగ్గితే...తనకేమయినా జరిగితే ...వాళ్ళ చదువు... భవిష్యత్తు.?

ఎందుకో శరీరమంతా చెమట పట్టింది. తుడుచుకుని చెంబులోని మంచి నీళ్ళు తాగి పడుకోబోయే లోగా భార్య చివుక్కున లేచి చూసి, ఆత్రుతగా దగ్గరకొచ్చి," ఏందయ్యా! పడుకోలేదా? తల నొప్పిగా ఉందా? ఆకలిగా ఉందా ! పాలుమాలి ఉదయం కూరే పెట్టాను. కడుపు నొప్పిగా ఉందా?పంతుల దగ్గరకెళ్ళి వాయువ మాత్రతేనా ? వాతం చేసిందేమో? ఉండు కొంచెం గంజి కాసుకో నొస్తా! తాగి పడుకో. బిడ్డల్ని లేపేదా? " అంటూ ఆత్రుతతో తపించిపోయింది వరమ్మ . భయంతో కళ్ళల్లో నీళ్ళు వచ్చేసాయి. అది చూసి చంద్రయ్య ఆమె తపనకు, పిచ్చి ప్రేమ మనసులోని ఆలోచనలను తొలిగించింది.

ప్రేమతో," ఏం లేదులేవే! ఊరికే ! పడుకో!" అని వెల్లికిలా పడుకున్నాడు.

వరమ్మ దగ్గరకొచ్చి కాళ్ళు వత్తుతూ," నేను చూడ లేదయ్యా మిమ్మల్ని ఇట్లా! అందుకే ?' అంటూ తల కింద పెట్టుకోనున్న అమృతాంజనం నొసటకు కాస్త పూసుకుని దాన్ని చంద్రయ్య నొసలకు రుద్దుతూ మాట్లాడుతూ, మాట్లాడతూ, తల ఎద మీద వాల్చి గురక పెట్ట సాగింది.

చంద్రయ్య నవ్వుకుంటూ పక్కకు జరిపి తన దిండు వేసి చాప మీద పడుకోబెట్టాడు. ఆమె వైపు చాలా సేపు చూస్తూ ఉండి పోయి ఏనాడయినా తనకు ఇది కావాలి, ఇది తక్కువ అని అడిగిందా గుర్తు చేసుకున్నా అందలేదు. మెడలో పసుపుతాడు కనిపించగానే మనసు కలుక్కుమంది. పొలంలో బోర్లు వేసినప్పుడు అది కుదవ పెట్టాడు. కూతురు మెడలో సన్నని రోల్డుగోల్డు దండ తప్ప ఏం లేదు. ఖచ్చితంగా ఈ సంవత్సరం పంట రాగానే బంగారం కొనాలని తీర్మానించుకున్నాడు.

ఉదయం లేచి కాలకృత్యాలు తీర్చుకుని కూర్చోగాని భార్య తాగడానికి వేన్నీళ్ళు తీసుకొచ్చి," సద్ది కూడు తింటావయ్యా!" అని అడిగింది. పోలానికెల్లొచ్చి తింటానని బయలుదేరాడు.,

ఇంతలో," మావా! ఉన్నావా? పొలానికి పోయుంటావనుకున్నా!" అంటూ భద్రయ్య లోపలి వచ్చాడు. అతన్ని చూడగానే ఇంత ఉదయాన్నే ఏవిటి అనుకుంటూ కాఫీ తెచ్చి ఇమ్మని లోపలి కేకేసాడు.

"వద్దులే మావా! టౌనుకి పోవాల. ఇండ్ల స్థలం చూస్తున్నా! రోజూ రోజూకు ధరలు పెరిగి పోతుండాయి. ఇంకో రెండు సంవత్సరాలలో కోట్లకు పోతాది. ఈ రోజుల్లో రియల్ ఎస్టేట్ బగా బగా మండి పోతుంది. ఇట్లా కొనడం అట్లా అమ్మడం. రోజుల్లో కొటీస్వర్లు అయి పోతున్నారు. ఏం వస్తుంది మావా రెండు రూపాయులు, మూడు రూపాయిల వడ్డీకిస్తే నీబోటోడ్ని గట్టిగా అడగలేక పోతిమి. అదేమో చెదులు పుట్ట పెరిగి నాగుపాములు చెరి పోతుండే ! ఉండేది అమ్ముకున్నా తీరేటట్లు లేకపోయే."

ఆ మాటకు చంద్రయ్యకు ముఖం నల్లబడింది. ఎందుకో గుండెల్లో తట్టినట్లు అనిపించింది. ఇంట్లోకి చూసాడు భార్యా పిల్లలు దగ్గరున్నారేమోనని !!

" చాలా సంవత్సరాలు అయి పోయింది మావా! నిఖార్సయిన మనిషి, ఇస్తాడులే అనే నమ్మకం. నాకు అవసరం మావా! చెప్పాను కదా ఆ స్థలం కొనాలని... ఇక ఆగలేను .ఒక నెల రోజుల్లో...!!"

"చూస్తానబ్బయ్యా! ఇంటికి రావద్దులే నేనే వస్తా !" భయంగా వెనక్కు వెనక్కు చూస్తూ రహస్యంగా చెబుతూ అతను ఎదో మాట్లాడబోతున్నా, తానే బయటకు తీసుకు పోయాడు..

వచ్చి కూర్చుని ముఖానికి పట్టిన చెమట తుడుచుకుంటూ ఉంటే భార్యా, పిల్లలు వచ్చి చూసి,' అయ్యయ్యో ! అదేంది ! ఉదయాన్నే అంత చెమట?" అంటూ ఆత్రుతగా వచ్చి పైటతో తుడవ సాగింది వరమ్మ .కొడుకు కూతురి ముఖంలో కూడా విపరీతమైన ఆతృతను చూసాడు చంద్రయ్య." ఏం లేదు లేవే! ఏదో అజీర్తి చేసుంటాది." అని తేలిగ్గా నవ్వేసాడు.

కొడుకు కూతురు," కాదు నాయానా! చెమట అట్లా పోయికూడదు. ఆసుపత్రికి పోదాం. పద ! సద్ది తాగు." అంటూ తొందర చేసారు. కాదంటే ముగ్గురూ చాలా గొడవ చేసారు. కారణం తనకు తెలుసు కాబట్టి హసుపత్రి అంటే లేనిపోనివి చెప్పి అనవసరంగా డబ్బు గుంజుతారని ససేమిరా వద్దన్నాడు.

చలాకీగా ఉన్నట్లు లేచి పై గుడ్డ విదిలించుకుంటూ," చేలోకి పోయి బంతి, చేమంతి తెస్తా! కాలోజీకి ఎత్తుకుపోయి అందరికీ ఇయ్యమ్మా ! కూరకు ,గోంగూర నాలుగు వంకాయలు పచ్చి మిరప తెస్తా! ' అంటూ వసారాలోకి

వచ్చి అక్కడ కట్టేసి ఉన్న కోడెలను , ఆవులను ఇప్పి తోలుకెళ్ళుతూ ," బిడ్డలకు సద్ది పోయిమాక. పోస్తే ఎర్ర బియ్యపు జావపోసి ఇవ్వు. నేనొచ్చేస్తా!! " అంటూ బిరా బిరా ఎల్లి పోయాడు.

"ఈ మడిసి మారడు. మన మాట ఇనడు." అంటూ నిట్టూర్పు విడిచి అందోళనగా చూస్తున్న బిడ్డల్ని చూసి నవ్వింది వరమ్మ . వాళ్ళూ నవ్వేసి కాలేజీకి తయారు కాసాగారు.

తలొంచుకుని ఆలోచిస్తూ పోతున్న చంద్రయ్యకు ఎవరో పిలిచినట్లు అనిపిస్తే చూసాడు 'శంకరయ్య.' ఎందుకో తెలియదు తడబడ్డాడు.వెనక్కు తగ్గాడు

"యాడికి మావా ! పొలానికా ? ఏం ప్రాణం మావా నీకు ఆ పొలమంటే ! నీలాగ అందరుంటే దేశంలో ఆకలి, కరువు ఉండనే ఉండవు . ఈ వయస్సులో కూడా ఎందుకు అంత కష్ట పడతావు?"

"కష్టపడక పోతే ఎట్లా? బతకబల్లా! బాగుండావా? నువ్వు యాడికి పోలానికేనా?"

" లేదు మావా! పొలం అమ్మేస్తినే ! ఎవరు పడుతారు ఈ కూలోళ్ళతో. రారు.. వస్తే చెయ్యరు మోపెడంత అడగతుండే. నువ్వు గాక పోతే... అయినా ఏం మిగులుతుంది మావా ! అప్పులు చెయ్యక తప్పదు. మధ్య తరగతి రైతు బ్రతకలేదు మావా! అన్నీ తాకట్టు పెట్టుకోవాల్సిందే! ఉరేసుకుని చస్త్న్నారు. ఈ గర్నమెంటోళ్ళు గిట్టు బాటు ధరంటారు..తోలుకు పోతే ముడుపులు చెల్లించాల్సి ఉండే. అందుకే అమ్మేసా! హాయిగా ఉంది. టౌన్లో యిండ్లు కొనుక్కుని యాపారం పెట్టుకున్నా. పిల్లల చదువు బాగుంది. మాకు యాతన లేకుండా జబ్బుగిబ్బులేకుండా సుఖంగా ఉండాము. నీది కూడా ఎవరో అడిగినారంట నే! అమ్మెయ్యి మావా! మంచి ధరొచ్చిదంటనే ! అప్పులుంటివి . నాకు ఈయాలసిందికూడా అట్లాగే ఉండే. అమ్మెయ్యి!! బస్సు వస్తా ఉంది. మళ్ళీ మాట్లాడుతా " అంటూ వెళ్లి పోయాడు శంకరయ్య.

ఆలోచన మరీ ఎక్కువయ్యింది. కష్ట పడి శ్రమ పడి తీరుస్తాను. ప్రాణం ఉండగా అమ్మను అని మనసులో గట్టిగా అనుకుని పొలంలోకి వెళ్ళాడు.

ఆ రోజు రాత్రి తిండి తినడానికి ఇష్టపడలే ! వెల్లికిలా పడుకుని ఆకాశాన్ని, చిక్కగా కమ్ముకుని మెరుస్తున్న చుక్కల్ని, నడి రాత్రిపూట సడి చెయ్యని గాలి మోసుకొస్తున్న పారిజాతి పూల పరిమళాలు మనసును మైమరిపిస్తున్నా ఎదో తెలియని వెలితి. ప్రక్కకు వొత్తిగిలి చూసాడు. ఎద్దులు నెమరు వేస్తూ మాగన్నుగా, స్థిమితంగా సేద తీర్చుకుంటున్నాయి. గోమాత బిడ్డను అపురూపంగా నాకుతూ పక్కలోకి తీసుకుని తృప్తితో కళ్ళు మూసుకుంది. ఇంటి పైకప్పు పై కోళ్ళు, పుంజు సంరక్షణలో నిశ్చింతగా కునుకు తీస్తున్నాయి. మరి తను...భార్య దగ్గరలో, బిడ్డల మధ్య పడుకున్నా స్థిమితం....?

ప్రక్కకు తిరిగాడు . తీతువ పిట్ట చీకటిలో అరుస్తూ ఆకాశంలో దూసుకు వెళ్ళింది. గుండెలు జల్లుమన్నాయి. తెలియని ఆరాటం మనసునిండా అల్లుకుంది. అప్పులు తీర్చి బిడ్డలకు మంచి బతుకును ఇవ్వగలనా? నన్ను నమ్ముకుని

ప్రాణంగా బతుకుతున్న భార్యకు నగా నట్రా కాకపోయినా మంచికూడు, గుడ్డ ఉందని ధైర్యం ఇవ్వగలనా అనే ఒకే ఆలోచన. చీకాకుగా లేచి కూర్చున్నాడు.

" ఏందయ్యా! నిదరపట్టలే ! " అని భార్య కదిలించేసరికి ఉలిక్కిపడ్డాడు. తిరిగి చూసి ," పడుకో! ఏం లేదులే! " ఆందోళనగా తననే చూస్తున్న ఆమె తలనిమిరి కళ్ళల్లోకి చూసాడు.

దగ్గరగా జరిగి, అతని చేయి తీసి గుండెల మీద పెట్టుకుంటూ," చెప్పరా! భయంగా ఉంది. ఎప్పుడూ ఒళ్ళు తెలియకుండా నిదురోయేవాళ్ళు. ఈ రోజు ...చెప్పరా? పిల్లల్ని గురించా ? బాగా చదువుకుంటున్నారు. అప్పుసొప్పు ఏం లేదు. ఎందుకు అట్లా ?' ప్రాదేయ పూర్వకంగా అడిగింది.

లేచి పోయి చావిడి అంచుమీద కూర్చున్నాడు. తనూ లేచి పక్కనే వచ్చి కూర్చుని ఎక్కడో చూస్తూ ఏదోలా ఉన్న చంద్రయ్యను చూసి ఏం జరిగిందో అని చాలా దిగులు పడింది.

చాలా సేపటికిగాని చంద్రయ్య మాట్లాడలేదు. గుండెలు పిడికిట్లో పెట్టుకున్న భార్యను చూసి అబద్ధం చెప్పాలనిపించలేదు. అలాగని నిజం చెప్పి ఆమెను బాధ పెట్టడం కూడా ఇష్టం లేదు. కానీ ఇంకా దాచి పెట్టడం ఆమె నమ్మకాన్ని , బంధాన్ని అవమానించినట్లు." ఏం లేదు లేవే! పోయి పడుకో! అదే...అబ్బయ్య ఉద్యోగం వచ్చే వరకు, అమ్మాయిని మంచి కాలేజీలో చేర్చేందుకు డబ్బుకావాలికదా ! నిన్ను డాక్టరు దగ్గర పరిక్షలు చేయించాలికదా? అందుకే... ఇప్పటికే అప్పు జాస్తి అయి పోతుంది. బిడ్డకు పెండ్లి అంటే నగానట్రా కొనాలికదా ! అందుకని.....?"

"అవన్నీ ఇప్పుడెందుకయ్యా ! చేతిలో ఉండే ఇప్పటిదాకా బతికామా? కాయ కష్టం చేసే బలం ఇంకా చావలే ! భూమాత చిన్న చూపు చూడలే! అంతగా గొంతు మీదకు వస్తే ఆ తల్లే మన ఋణం

తీర్చేదానికి ఆదు కుంటుంది." అంది చద్రయ్య తల అడ్డంగా తిప్పాడు.

మారు మాట్లాడలేక చాలా సేపు అలాగే చూస్తుండి పోయి, గాఢనిట్టూర్పు వదులుతూ," ఈ యాతనతో మీకు ఏదయినా అయితే మేం ఉంటామనుకున్నారా? మీ కంటే దేవుడుకూడా తక్కువే ! ఆరోగ్యంగా, సంతోషంగా మా పక్కనుంటే ఆ తల్లిని నూరింతలు చేస్తాము. అంత బాధ పెట్టె అప్పులుంటే అమ్మి అప్పులు తీర్చేయ్యండి. మనకు తగ్గ సంబంధం తెచ్చి పుట్టమ్మకు పెండ్లి చేసి, ఉంటే తాగుదాం లేకుంటే పస్తులుందాము. " అంది చాలా తెగింపుతో అతని కళ్ళల్లోకి చూసి.

అమ్మడం అనే మాట ససేమిరా నచ్చలేదు. అయినా భార్యను దగ్గరకు తీసుకుని నొసట ముద్దు పెట్టుకున్నాడు. వరమ్మ "ఛీ.. పో'! వయసొచ్చినా కుతి తీరలేదు." అంటూ నును సిగ్గుతో కువకువలాడింది. అలా ఎంత సేపు ఉన్నారో కోడి కూసెంత వరకు తెలియదు.

లేచి చిలిపిగా చంద్రయ్యను చూస్తూ లోపలి వెళ్ళింది వరమ్మ.. చంద్రయ్య పసువులు కొట్టాం శుభ్రం చేసి దగ్గరకు ప్రేమతో వచ్చిన కోడె దూడలను నిమురుతూ ఈ జన్మకు ఈ అదృష్టం చాలదా అనుకున్నాడు. అన్ని పనులు చేసుకుని వచ్చేసరికి వెడి వేడి రాగి జావ కాసిచ్చింది. తాగి పొలానికెళ్ళుతూ బార్య పిలిచినట్లు అనిపించి నిలిచాడు.

దగ్గరగా వస్తూ, 'అయ్యా! అమ్మికి నాలుగు గుడ్డలు కొనకూడదా? రోజూ బడినుంచి వచ్చి ఉతుక్కొని అవే ఏసుకుంటా ఉండాది." ఆశ్చర్యంగా చూస్తున్న చంద్రయ్య కళ్ళల్లోకి చూసి తల దించుకుంది.

గాఢ నిట్టూర్పు వదులుతూ,' ముందుగా ఎందుకు చెప్పలేదు. నా తల్లి ఏ గుడ్డ ఏసినా మెరిసి పోతుంటే గమనించలా!" ఆలోచిస్తూ కూర్చున్నాడు.

"అవున్లే ! గారాలపట్టి ; దేవతమ్మ కదా! అది చిలక పలుకులు పలుకుతూ తిరుగుతావుంటే చాలు. లోకం తెలియదు. ఆ మగ బిడ్డ ఉండాడు ఏమయినా పట్టించుకుంటున్నారా! వాడికి పుస్తకాలు లేవంట. ఆళ్ళనీ ఈళ్లని అడగాలంటే సిగ్గుగా ఉందట."

ఆ మాటలు వినగానే గుండెల్లో ఘాతం దిగినట్లు అనిపించింది. దిగులు ముంచుకొచ్చింది. కూర్చునేసాడు. భార్యా ఆదుర్దాగా వచ్చి పాలిపోయి మాడిపోయిన ముఖాన్ని చూసు,' ఏందయ్యా! అట్లాగయి పోయావు. తప్పుగా మాట్లాడానా?' అంటూ కళ్ళల్లో నీళ్ళు పొంగుతుంటే అడిగింది.

" ఏం లేదు లేవే! బిడ్డలు అంత సర్దుకుంటున్నారంటే దిగులయ్యింది." వొంట్లో సత్తువంతా జారి పోయినట్లు కూలబడి పోయాడు. తన పేదరికాన్నితట్టిలేపినట్లు అనిపించింది. అయినా ఒకరికి తలవంచకుండా పరువుగా బ్రతుకుతున్నాము అనే నమ్మకాన్ని కదిలించినట్లు అయ్యింది.

"ఏందయ్యా! ఏందయ్యా!" అంటూ ఆత్రుతగా దగ్గరకొచ్చింది

సర్దుకుని ఆమె ఆత్రుత తగ్గించాలని," నాతో ఎందుకు చెప్పడంలేదు.అంత భయపడుతున్నారా? రేపే కొందాం గుడ్డలు. అబ్బికి పుస్తకాలకు ఎంతకావాలో అడుగు. ఒకర్ని అడగటం ఎందుకు? దానికెందుకు బాధ." అని ఆలోచనల్లో మునిగి పోయాడు.

తెల్ల వార్లు ఆలోచించి..ఆలోచించి చివరకు ఉదయాన్నే మెల్లగా లేచి నేరుగా తన స్నేహితుడు,బంధువు, కష్ట సుఖాలలో తోడుండే సుందరయ్య దగ్గరకు వెళ్ళాడు.

చంద్రయ్యను చూడగానే సంతోషంతో," రా! రా!! ఎన్నాళ్ళకు?ఎన్నాళ్ళకు ? కూర్చో. ఏమ్మే! మీ బాబాయి వచ్చాడు. కాఫీ తీసుకురా!" అంటూ కుర్చీ చూపించాడు.

"నేను కాఫీ తాగను." ఏదో చెప్పాలన్నట్లు రెండు సార్లు సుందరయ్య కళ్ళల్లోకి చూసి తల దించుకున్నాడు.

అది గమనించి," ఏది మావా! ఏదో ఆలోచిస్తున్నావే ? నా దగ్గరెందుకు మోహమాటం" అన్నాడు.

"అదేమీ లేదు. చిన్న సలహాకోసం వచ్చా!"

"అదేంది మావా! అందరూ సలహా కోసం నీ దగ్గరకు వస్తుంటే నువ్వు నా దగ్గర...?"

"నువ్వు నా మంచికోరేవాడివని. లోకం తెలిసినోడివని..." మాట మధ్యలోనే నిలిపి చెప్పడానికి వెనుకాడాడు చంద్రయ్య.

దిగాలుగా ఆలోచనతో ముడుచుకు పోయిన చద్రయ్యను చూసి ఏదో పెద్దదే ఉంటుంది అనుకోని ," చెప్పు మావా! నా దగ్గరెందుకు మొహమాటం." అంటూ దగ్గర కూర్చున్నాడు సుందరయ్య.

"ఎవరితో చెప్పనని మాట ఇవ్వు" అంటూ చేయి ముందుకు చాపాడు చంద్రయ్య.

"అదేంది మావా! నీ గుట్టు నా గుట్టుకాదా! మనం సంబంధీకులం!! గాలికి కూడా తెలవ నివ్వను."

మౌనంగా చాలా సేపు ఆలోచిస్తూ కూర్చుని," నా స్థితిగతులు నీకు బాగా తెలుసు. కాస్త అప్పు ఉన్న సంగతికూడా తెలిసే ఉంటుంది. పిల్లలు ఇంకా చదవాల్సింది ఉంది. పొలం అడుగుతున్నారు . నాకు అమ్మడం ఇష్టం లేదు. అప్పు ఇచ్చిన వాళ్ళు వొత్తిడి చేస్తున్నారు." అని నిలిపి సుందరయ్య కళ్ళలోకి చూసాడు చంద్రయ్య.

"నీకు పొలం అంటే ఎంత ప్రాణమో నాకు తెలుసు. కానీ దాన్ని కొనాలని చాలా మంది తిరుగుతున్నారని తెలుసు. రోజులు బాగాలేవు మావా! నువ్వు ఎంత కష్టపడినా నీ అప్పు త్వరగా తీర్చలేవు. కట్టలేని పరిస్థితి వస్తుంది. అప్పుడు అమ్మాలంటే కూటి నీళ్ళకు అడుగుతారు. లేదంటే కబ్జా చేస్తారు. ఈ రియలేటర్స్ ఎంతకైనా తెగిస్తారు. చట్టం న్యాయం, ధర్మా ధర్మాలు, మంచి చెడులు ఆ జాతికి ఉండవు. అమ్మేసి అప్పులు తీర్చేసి, మిగిలిన డబ్బుతో నీ ఇష్ట ప్రకారం ఇంకెక్కడైనా ...?"

" ఇది నేను పుట్టిన గడ్డ. నా ప్రాణం ఇక్కడే పోవాల.అది నా తాత ముత్తాతలు ఇచ్చింది. భూదేవి నాతల్లి. ప్రాణమైనా ఇడుస్తానుగాని దాన్ని..,.?"

" పిచ్చి మావా! ఇవ్వనంటే నీ కొంపే ఉండదు. నీ పిల్లలతో సహా బూడిదవుతారు. నా మాట విని ఇచ్చెయ్యి .ఎక్కడైనా కొనుక్కోవచ్చు. నీ పిల్లల్ని బాగా చదివించుకోవచ్చు. జాగర్తగా వాడుకుంటే తరాలు సుఖంగా గడిచిపోతాయి."

ఆలోచిస్తూ మాట్లాడ లేకపోయాడు చంద్రయ్య. సుందరయ్య ప్రక్కకు చూసి ," ఒరేయ్! కార్తీ నువ్వేప్పుడొచ్చావురా! రా..రా ! మీ అత్త నిన్ను చూడాలని తెగ ఆరాట పడిపోతుంది." అంటూ లోపలి కేకేసాడు అల్లుడొచ్చాడని.

కార్తికేయుడ్ని చూడగానే తడబడ్డాడు చంద్రయ్య.” బడికి పోలా” అంటూ ముఖానికి పట్టిన చెమటను తుడుచుకున్నాడు.

“నీ కోసం ఎవరో వచ్చినారు నాయనా! పొలం విషయం అర్జంటుగా మాట్లాడాలంట.”

“అదే చెపుతున్నా అల్లుడా! ఎందుకు గొడ...”

“అంతా ఇన్నాను మావా! కాలేజీకి పోవాల. మళ్ళీ వస్తా “ అంటూ తండ్రి వైపు చూసి పద పోదాం!’ అనేసరికి లేస్తూ కార్తికేయిని ముఖం జేవురించి సెగలు చిమ్ముతున్నట్లు బాధతో ముఖం ముడుచుకు పోయినట్లు అనిపించింది.

బిడ్డకు అంతా తెలిసి పోయి ఉంటాదని దిగులు పడసాగాడు చంద్రయ్య.. నడుస్తున్నాడేగాని మనసు మనసులో లేదు. తలతిరిగినట్లాయి పడబోయాడు. కొడుకు పట్టుకున్నాడు. పొలం అమ్మి తను ప్రాణాలతో ఉండగలడా ? ఈ అప్పులు పిల్లల చదువు పూర్తి చేయగలడా? సుందరయ్య అన్నట్టు దౌర్జన్యం చేసి పిల్లల్ని ఏమన్నా చేస్తే? తన ప్రాణం నిలుస్తాదా?

ఇంటి దగ్గరకు రాగానే రెండు పెద్ద కార్లు, సూటుబూటువేసుకున్న మనుషులు కనిపించారు.భయం వేసింది వాళ్ళ ముఖాల్లో కనిపించే కాటిన్యం .లెక్కలేని తనం చూసి!!

వాళ్ళు ముందు ఎంతో మర్యాదగా అడిగారు. కాదు అనే సరికి ఎంతయినా ఇస్తామన్నారు. అప్పటికీ సరే అనక పోయేసరికి ఎట్లా ఇవ్వవో చూస్తాము. నీ అంతు తెలుస్తాము. నీ కొంప ముంచుతామని పైకి వచ్చారు. నా ఇంటి కొచ్చి నన్ను దబాయిస్తారా . అంత దూరం వస్తే తాడో పేడో తేల్చుకుంటా పొండి అని గట్టిగా అరిచి తరిమేసాడు. ఊరంతా ఇంటిముందు ఉన్న సంగతి ఈ గొడవలో గమనించ లేదు.

కోపంతో వణికి పోతూ, చెమటతో తడిచి పోయి ఏదేదో మాట్లాడుతున్న చంద్రయ్య దగ్గరకు రావడానికి కార్తికేయుడికి భయం వేసింది. పుట్టమ్మ ధైర్యం చేసి దగ్గర కూర్చుని ఏడ్చేసరికి కొంత స్థిమిత పడ్డాడు. వరమ్మ దగ్గరకు వచ్చి దిగులుగా భర్త ముఖంలోకి చూసి కన్నీళ్లు పెట్టుకుంది.

“ఏం లేదు లేవే! ఎందుకు ఆ ఏడుపు ముఖం . నా తల్లిని అడిగేసరికి వోర్చుకోలేక పోయినా! నేను చస్తే ఆ తల్లి వొడిలోనే చేర్చతామని మాట ఇవ్వండి. వాళ్ళ వీళ్ళ మాటలు ఇనకండి.” ఆ మాటకు నోరు కప్పెట్టేసింది వరమ్మ . కన్నీళ్లు జల్లున రాలాయి. చేయి తీసి కన్నీళ్లు తుడిచి కొడుకు వైపు చూసాడు.

“మా ప్రాణంకంటే మీరు ముఖ్యం నాయానా! ఎట్లా తీసుకుంటారో చూస్తాను? ఏం చేస్తారో రానీ నా కొడుకుల్ని ఆడే పాతి పెట్టేస్తాను. “ ఎంతకైనా తెగించేటట్లు దృఢ నిశ్చయంతో అన్నాడు కార్తి కేయుడు.

ఆ రోజంతా ఏ ఒక్కరూ సంతోషంగా లేరు. కార్తికేయుడు చాలా దీర్ఘంగా ఆలోచిస్తూ ఉండి పోయాడు. పుట్టమ్మ పడుకోనున్న తండ్రి దగ్గర అదీ ఇదీ చెపుతూ మామూలు మనిషిని చెయ్యాలని ప్రయత్నిస్తూ కూర్చుంది. వరమ్మ ముక్కు

చీదుకుంటూ, ముఖ తుడుచుకుంటూ పనులు చేసుకుంటూనే ఉంది. మధ్యాహ్నం ఎవ్వరూ సరిగా భోజనం చెయ్యలేదు. చంద్రయ్య తినీ తిననట్లు తిని పొలంకాడికి పోబోతుంటే కార్తికేయుడు కూడా వెళ్ళాడు.

ఇద్దరూ మౌనంగా చాలా సేపు పొలం వైపే చూస్తుండి పోయారు.

ఉన్నట్లుండి,' ఇప్పుడు చాలా డబ్బు వచ్చే పంటలుండాయి నాయనా. మనకుండే నీళ్ళే సరిపోతాయి. అప్పు సంవత్సరం లోపే తీర్చేయొచ్చు. అటువంటి వాటికి గవర్నమెంటోళ్ళు వడ్డీ లేకుండా అప్పు ఇస్తున్నారు. రసాయినిక ఎరువులు వాడకుండా సేంద్రీయ ఎరువులుతో పండిస్తే, బోలెడంత డబ్బు. అమ్మకుండా ఉండేందుకు ప్రాణాలు ఇస్తాం. చూస్తాం ఎట్లా లాక్కుంటారో? ఏం చేస్తారో?" అని దృఢ నిశ్చయంతో తండ్రి వైపు చూసాడు. బిడ్డ కళ్ళల్లో కనపడిన ధైర్యం , తెగింపు చూసి నిట్టూర్పు వదులుతూ," అబ్బయ్యా ! నువ్వు ఇంటి కెళ్ళు . నేను తరువాత వస్తా !" అని ముఖం పక్కకు తిప్పుకున్నాడు. రౌడి మూక అనుకుంటే ఏమయినా చేస్తారని పించింది.తన ప్రాణం కాదు బిడ్డల్ని ఏమయినా చేస్తే?

కార్తికేయుడు చాలాసేపు తండ్రినే చూసి ఎలా ఈయనను కాపాడుకోవాలా అని ఆలోచిస్తూ ఇంటి ముఖం పట్టాడు. ఎన్నో ఎన్నో ఆలోచనలు, ఎన్నో మార్గాలు. ఏది సరైనది అని తీవ్రంగా తర్జన భర్జనలు పడుతూ ఇంటి కొచ్చాడు . వొంటరిగా ఎందుకు వదిలి వచ్చావని తల్లి, చెల్లి కోప్పడ్డారు.సాయంకాలం తండ్రి రాకపోతే వెళ్లి తీసుకొచ్చాడు. కార్తికేయుడు ఇప్పుడు తండ్రిలాగా ముసుగు కప్పుకుని మాట్లాడకుండా పడుకోనేసాడు.ఏదో ఒకటి చెయ్యాలి. తండ్రిని దక్కించుకోవాలి. తమ చదువు, సంసారం సుఖంగా సాగాలి!!

రాత్రి అందరూ అరకొర మాట్లాడుకుంటా తిండి తిన్నాం అనిపించి పడుకున్నారు.

సగం రాత్రి పశువులు కోళ్ళ అరుపు విని గబుక్కున లేచాడు కార్తికేయుడు. తండ్రి మంచం వైపు చూస్తే కాళీగా ఉంది. గుండెలు దడ దడ లాడాయి.అమ్మా చెల్లి లేస్తారేమోనని గుట్టు చప్పుడుగాకుండా నాలుగు వైపులా వెతికి పొలం వెళ్ళాడు. అక్కడ సమాధులు మీద పడి ఉన్న చంద్రయ్య కనుపించాడు. పరుగెత్తుకెళ్ళి లేవదీస్తే ఆపులేకుండా ఏడుస్తున్నాడు. ఇంతలో తల్లి చెల్లి ఇద్దరూ పరుగెత్తుకు వచ్చారు.

ఎంతో సముదాయించి ఎన్ని విధాల చెప్పి, చివరకు మందుతాగి మీ కళ్ళముందు చస్తామంటే లేచి వచ్చాడు. దారిలో కార్తికేయుడు," అమ్మా! చీకటితో తిరుమలకు పోతున్నామే ! అన్నీ సర్దు!!' అన్నాడు.

వరమ్మ ఆలోచిస్తూ కొడుకు కళ్ళల్లోకి చూసి మారు మాట్లాడ లేదు. ఉల్లో వాళ్లకు ఉదయం ఇంట్లో ఎవరూ కనిపించలేదు .ఎక్కడికి వెళ్ళారో ఎవ్వరికి తెలియదు.

కొనాలనుకున్న వాళ్ళు రోజూ తిరుగుతున్నారు,ఎం ఆర్ వొ. వి ఆర్వోలను సంకలో వేసుకుని.పట్టాలు మర్చేయ్యమని, కంచె నాటాలని డబ్బులు ఇస్తున్నారని ఊళ్లు వాళ్ళు చెవులు కొసు కుంటున్నారు. చంద్రయ్య వాళ్ళు

ఎప్పుడొస్తారో ? ఈ లోగా ఈ ఏం ఆర్వో లు, వి ఆర్వోలు కుమ్మక్కయి పొలం ఆక్రమించుకుంటా రేమో? మరేదయినా ఘాతకం చేసారేమో అని నానా రకాలుగా మాట్లాడుకోసాగారు. కానీ చందరయ్య ఆప్పుడు సుందరయ్య గట్టిగా అడ్డు నిలిచి ఊరినంతా ఒకటి చేసాడు..

వారం రోజుల తరువాత గంపడు ఏడుకొండల స్వామి లడ్డులతో సంతోషంగా దిగారు చంద్రయ్య వాళ్ళు. ఎందుకో ఆ ఆనందం అని ఆశ్చర్య పోయారు. సాయంత్రంలోగా ఎండోమెంట్ వాళ్ళు వచ్చి పోలం ముందు దేవుని పొలం ఆక్రమిస్తే చట్ట రీత్యా చర్యలు తీసుకో బడును అని ఏం ఆర్వో బోర్డులు నాటించడం చూసి నోరెళ్ళ బెట్టారు. అంత ధర గల పోలం , కనక వర్షం కుమ్మరించేది...ఊరికే ..దేవుడుకి దానం ?? తెలివి తక్కువ దద్దమ్మలు లక్ష్మీదేవిని కాలదన్నారు మెతుకు పుట్టదు.అని ఎగతాళిగా వక్రీకరించారు. ఇక ఎవ్వరూ ఏం చెయ్యలేరు. ఎవ్వరైనా జుట్టు పీక్కోవాల్సిందే .తిక్కకుదిరింది రౌడీ గాడిదలకు అని కొందరు సంతోష పడ్డారు.

ఉదయం లేస్తూనే కార్తికేయుడు, పుట్టమ్మ , వరమ్మ సద్ది తీసుకుని పొలం ఎల్లారు. అదేవిటి? పిచ్చి పని..పిచ్చి పని అంత డబ్బు , దేవుడికి లేకనా అని ఎందరడిగినా నవ్వుకుంటూ వెళ్ళారు. సుందరయ్య మాత్రం సంతోషంగా వాళ్ళతో నడుస్తూ చంద్రయ్యతో," మావా! నీ అప్పులు తీర్చడానికి వడ్డీ లేకుండా నేనిస్తా డబ్బు." అన్నాడు. "సర్దుకుంటాములే మావా! కొత్త రకాలు సేంద్రీయ సాగు చెయ్యాలనుకుంటున్నాము." అన్నాడు కార్తికేయుడు.

సుందరయ్య చంద్రయ్య చేతులు పట్టుకుని తృప్తిగా నవ్వుకుంటూ ," జననీ జన్మ భూమిశ్చ స్వర్గాదపి గరీయసి అనే మాటను నిలబెట్టి చిరంజీవివయ్యావు." అని ఆనందంతో పొంగిన కన్నీళ్లు తుడుచుకున్నాడు . డబ్బుకంటే, స్వర్గం కంటే గొప్పదయిన కూడుపెట్టిన భూమాతను , పుట్టిన గడ్డను దక్కించుకున్న చంద్రయ్యకు వేయిసార్లు మొక్కాడు. అతను చిరంజీవి. డబ్బు తుచ్ఛమైంది. క్షణికమైంది. జన్మనిచ్చిన తల్లి ,పుట్టిన గడ్డ స్వర్గానికంటే మించింది అని గ్రహించిన వివేకి, త్యాగధనుడు అనుకుంటూ భార్యతో కూతురుతో సంతోషాన్ని పంచుకోవడానికి ఇంటి ముఖం పట్టాడు !!!

COMMENTS